

אירים כץ, אשתו של הנאשם כ"אנס מרמת-גן",

מספרת על בעלה, על עצמה ועל חיי-הנשואין שלהם

אני חושבת

צילצלו לי מהמישטרה בשעה 4 בבוקר, ואמרו לי שדני נעצר. כששאלתי "מדוע?" אמרו שהוא עמד ליד בית שלא היה צריך לעמוד. חשבתי על פריצה, לא עלה בדעתי שום דבר אחר. שאלתי אם תפסו אותו בשעת-מעשה או אחרי-מעשה, אבל לא חשבתי בכלל על אונס."

כך אמרה לי איריס כץ, אשתו יפתח התואר של דני כץ, הנאשם כי אנס שתי נשים וניסה לאנס עוד שלוש. דני (37), גבר נאה מאוד, בלא עבר פלילי, הוא תפאורן בתיאטרון. כן למישטחה טובה ואב לשתי ילדות

גיסתה של איריס, גילי, הצטרפה גם היא לשיחה, ואמרה כי המישטחה מצטערת על שלא מסרה את גירסתה לעיתונות כבר מלכתחילה. "עשינו טעות. היינו צריכים לדבר קודם" אמרה גילי.

תמיד הלך לו

איריס, נשית מאוד, לבושה בטרנינג סגול, למדה תיכנון אופנה, אך לא עבדה במיקצועה. להלן סיפורה של איריס:
אני ילידת תל-אביב. סיימתי את

איריס כץ, לא אוהבת ללכת

איזה סטוץ

אנחנו כבר שמונה שנים ביחד. נולדו לנו שתי בנות. גם כשהייתי בהריון, אף פעם לא הרגשתי אצל דני כמו אשה זנוחה. היינו מאושרים, התחלקנו בכל ותיכננו מישטחה ביחד. דני הוא איש-מישטחה. הוא מאוד אוהב את הבית. הוא היה עושה הכל בעצמו, מסיוד ועד בניית רהיטים, הנראים כעתיקים.

הדירה הראשונה שלנו היתה ממש גרועה. היינו מטפחים אותה, והיא היתה מלאה עציצים, והיה תענוג לשבת בכל פינה.

יש לנו שתי בנות, בת-5 ובת שנתיים וחצי. דני נתן להן המון בשעות שהיה בבית היה מקדיש להן

הרבה זמן. כעת הוא מאוד חסר להן. דני עובד קשה מאוד. הוא חרוץ, איש-עבודה. אנחנו זוג צעיר וצריכים כסף, ודני אף פעם לא לקח כסף מאף אחד, הוא עובד בשני מקומות כדי להרוויח למיחיתונו.

אני לא רוצה לדבר הרבה על עצמי, ולא לגלות את החיים האינטימיים. אני גם לא אוהבת ללכת על אנשים, ולכן אני מבקשת שלא תזכירי את שמה של החברה של דני. חווה (שם בדוי, בגלל התנגדותה של איריס לגלות את השם האמיתי) היתה בחבר'ה של דני המון שנים. היא היתה נשואה לחבר טוב שלו והתגרשה ממנו. אבל גם אחרי שהיא התגרשה היא נשארה בחבר'ה, וביתה הפך למקום שם היו כולם יושבים.

דני מכיר את חווה הרבה שנים, ולא היה ביניהם כלום חוץ מידידות. כאשר חווה ובעלה עמדו להתגרש, בעלה היה מצב קשה, ועבר לגור איתנו לכמה זמן.

ידעתי שלדני היה מפעם לפעם איזה סטוץ עם בחורה, אבל זה לא היה רציני. הוא היה נותן לי את ההרגשה שלי יש מישקל מכריע בחיי. אני לא מזוכיסטית, ואני לא יכולה לומר שנהניתי מהבגידות שלו, אבל זה לא היה שווה לנפץ בגללן את מה שהיה לנו.

לדני יש קסם אדיר והוא יודע לפנק, החל בסלט שהוא מכין וכלה בכוס-הקפה שהוא מביא למיטה. לא היה שווה לי לנפץ את הנישואין שלי בגלל חווה ובגלל עשר כמה, וגם לא בגלל מים יוניברס. אם דני היה אומר לי שזה נגמר בינינו, הייתי קמה והולכת, כי אני לא מאמינה שאפשר לכפות יחסים. אבל אני גם לא מוותרת בקלות.

לא סוגרת עיניים

שהמישטרה התקשרה איתי ב-4 בבוקר, וסיפרו לי שעצרו את

השתנה". הוא הכחיש, כי היה לו נוח להכחיש. אבל בסוף סיפר לי את זה.

לא מאמינה!

אני לא מאמינה שיש גבר שאין לו נשים אחרות. ואם זה כך, אז מוטב כבר להוציא את הטוב מתוך הרע. זה לא נוח שאני יודעת תמיד איפה דני? שאני יכולה תמיד להתקשר אליו בטל-פון. כשצריך אותו באופן דחוף, ולדבר איתו?

חווה לא חברה שלי, אבל ישבנו וריברנו על הנושא. באחד הימים, כאשר דני היה בבית המעצר, לא הצלחתי להשיג מונית. התקשרתי עם חווה וביקשתי שתיתקן אותי כרכב שלה לבית-המעצר, כדי להביא לדני סיגריות. עשיתי זאת כמו שהייתי מבקשת מכל חבר או חברה. פעם אחת היא עשתה זאת, כפעם השניה התחמקה. לא נעלבתי מזה שהיא התחמקה, אני חושבת שדני צריך להיעלב.

קראתי שאשתו של "האנס האתל-טי" התגרשה ממנו. אבל גם קראתי בעיתון שהיא היתה בבית-המישטח והתחבקה איתו. אז יתכן שאלה גירושין רק עד עבור זעם.

בכל אופן, אני לא מאמינה שדני אנס. כשבילי הוא לא אשם, הוא רק חשוד. מה לא היו מיקרים שאנשים הודו בעבירות שביצעו, ואחרי-כך התברר שלא דובים ולא יער? מה עם המיקרה של דניאל חנוך בחיפה? אני חושבת שעבירה של אונס היא בכלל עניין מוזעזע מאוד. זה לא גניבה או רצח, זו הפרעה נפשית, כולם חושבים כך.

אני לא יכולה לחשוב מה יקרה אם דני יורשע. נחכה עד שנגיע לגשר, ואני מקווה שלא נגיע.

דניאל חנוך הודה ברצח. אך הכחיש את ההודאה ויצא נקי.